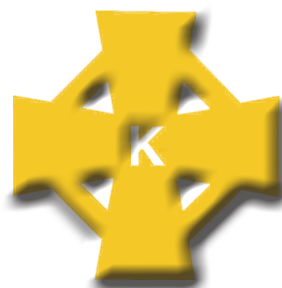

LEKMAN i KYRKAN

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

2
2015

Jag tror på Gud vad än jag möta får
När genom världen här min vandring går
Vad än som sker hur dag sig ter
Min fader kär han vakar över mig

Jag tror på gud han omsorg om mig har
Om över berg och stormig sjö det bar
Jag vågors svall ej frukta skall
Min Fader kär han vakar över mig

Han tager vård om markens sköna ro
Han leder örnen där han far sin kos
Han glömmer ej sitt barn o nej
Min Fader kär han vakar över mig

Ansvarig utgivare**Anders Nordberg**

Nygårdsvägen 32
554 74 Jönköping
cagnordberg@hotmail.com

Redaktör

Britt-Louise Madsen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
madsensis@gmail.com

Redaktionskommitté

Birgitta Ericsson Löfgren
Svanebacksvägen 3
263 62 Viken
042-23 70 70
birgitta.e.lofgren@telia.com

Michael Madsen

Viljansvägen 4
860 25 Kovland
070-645 99 71
michael@slice.se

När det gäller medlemskap

Juhani Ahonen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
070-557 82 41
juhani.ahonen@gmail.com

Förbundets plusgiro

Medlemsavgifter o gåvor
Pg 50 27 87 - 5

Medlemsreg och prenumeration

Allan Forsberg
Kimröksgatan 5
296 35 Åhus
044-240527
lekmanna@globalnet.net

LH Tryck, Box 224
523 25 Ulricehamn

Hemsidan

www.lekmanikyrkan.se

UPPHOVS RÄTTSSKYDD

Allt material, texter och bilder, som publiceras i "Lekman i Kyrkan" och på hemsidan www.lekmanikyrkan.se är upphovsrättsskyddat.

Användning får ske endast med Svenska Kyrkans Lekmannaförbunds tillåtelse.

Redaktionen

Påminnele inför sommaren

Riksmöte Syd

HJO - dagarna den 31 juli - 2 augusti

Hjo Folkhögskola

se sid 11-12

Riksmöte Mälardalen

14 - 15 augusti

Solliden

Örebro församling

Se sid 15

Riksmöte Norr

Den 2 - 4 oktober i Umeå

i samarbete med Ideellt Forum

Luleå stifts höstkonvent under lördagen 3 oktober.

se sid 29

Sommar – sommar – sommar

Jag älskar sommaren. Solen, grönskan
sjön och havet, skogen och åkrarna. Jag
får verkligen lust att lyfta armarna och
sjunga lovsång och tack till skapelsen
och skaparen. Och vi har så många un-
derbara sommarpsalmer i våra psalm-
böcker, som kan hjälpa oss med det.
Tänk bara på ps. 200:

*I denna ljuva sommartid,
gå ut min själ och gläd dig vid,
den store Gudens gåvor.
Se hur i prydnings jorden står,
se hur för dig och mig hon får
så underbara gåvor.*

I ps. 201:3 kan vi ana lite av nutidens
miljötänk. Så här skriver psalmisten:
Men du, o Gud, som gör vår jord så skön
i sommarns stunder
Giv att jag aktar främst ditt ord och dina
nådesunder.

Den första versen i den psalmen är ju en
lovsång till sommaren. Den är skriven så
fint, att man känner den lätta sommarvin-
den och solens värme. Man hör vågorna
och sorlet. Känn efter bara:

*En vänlig grönskas rika dräkt har
smyckat dal och ängar.
Nu smeker vindens ljumma fläkt de
fagra örtesängar,
Och solens ljus och lundens sus och
vågens sorl bland viden
Förkunnar sommartiden.*

Men också de ”nya psalmböckerna” har
fina sommarpsalmer, t.ex ps 865.

*När dagen fylls av fågelsång,
när äng och hagar blommar,
När markens hela rikedom
förkunnar Nordens sommar.
Då spelar skaparen och vi
är toner i hans symfoni
av ljud och ljus och färger.*

I ps 94:2 står det:

*Tack att jag får möta dig sommardag, ge
mig hän åt dig, i min famn dig ta,
Känna vinden, himmel och hav och jord,
andas i ett levande skaparord.*

Den sista raden ger mig nästan rysning-
ar. Tänk bara så ljuvligt: att andas i ett
levande skaparord.

Nu går vi till ps 517:2. Det är en påskpsalm, som jag tycker kan användas hela året. Här finns så mycket kraft och tacksamhet.

*Hör hur fågelropen höjs!
Hav och strand sig gläder.
Se hur mark och träd
tar på sina sommarkläder.
Genom tjäle, köld och död
tränger solens eld och glöd.
Det är påsk på jorden.*

Men sommar i Sverige är minsann inte bara sol. Och tur är väl det! Om naturen ska visa sig från sin bästa sida, så krävs det också regn. Tänk bara hur gott det doftar efter ett sommarregn. Med lagom mycket regn mår både naturen och vi gott. Jag hade svårt att hitta en psalm om regn. Lite konstigt tycker jag, men jag har hittat en just nu (det finns säkert fler) och då är det ett ordentligt oväder. Men även då brister själen ut i lovsångsljud. Ps 11:2

*När jag hör åskans röst
och stormar brusa
och blixstens flammor
springa fram ur skyn.
När regnets kalla, friska
skurar susa och löftets båge
glänser för min syn.*

*Då brister själen ut i lovsångsljud:
O store Gud, o store Gud!
Då brister själen ut i lovsångsljud:
O store Gud, o store Gud!*

När vi ser allt det underbara i skapelsen, kan vi också stämma in i ps 12:

*Brist ut min själ, i lovsångsljud
på denna glädjens dag,
till tack för all den nåd som Gud
Så gränslöst rikt dig gav!*

*Ditt sinne vänd mot himlens höjd
med glatt och ödmjukt mod.
Stäm in i helgonskarans fröjd
Och sjung att Gud är god.*

Om Jesus hade vandrat med oss här i mörka, kalla Norden, hade han säkert också tackat Gud för ljuset och värmen på sommaren. Och jag är säker på att han sjunger med oss i både Sommar, sommar, sommar och våra vackra sommarpsalmer.
Lyssna bara!

Gud, ge oss din kärlek till allt som lever,
ty Härlig är jorden.
Jag önskar er alla en välsignad sommar

Gerd Holmström
2:e vice förb ordförande

DEN KYRKA VÄXER SOM ANVÄNDER LEKMÄN

Ganska välkända för ganska så många är de tankar som jag bar med mig från mina missionshistoriska studier och som bar mig genom mina 24 år i S:ta Clara kyrka i Stockholm. Den kyrka växer som

1. Är öppen för alla
2. Bryr sig om människor i nöd.
3. Har en kärleksfull gemenskap
4. Sätter den bibliske Jesus i centrum
5. Lever ett helgat liv
6. Är beredd lida för sin tros skull
7. Söker Gud i bön
8. Använder lekmän och
9. Är beroende av den helige Andes kraft.

I den här artikeln vill jag fokusera på punkt 8 – den kyrka växer som använder lekmän. Egentligen har kyrkan gjort det sen kyrkans allra första dag och tid.

Det var en vanlig kvinna från Magdala i Galileen, Maria, som för lärjungakrets och värld för allra första gången bar fram påskbudskapet – Jesus är inte död, han lever! Sedan var det tullmän och fiskare som bar ut det budskapet på Jerusalems gator och Samariens kullar. Sen förkunnade vanliga kristna med sin martyrdöd det kristna evangeliets bärkraft och sanning.

Den ädla damen Perpetua och tjänsteflickan Felicitas, hand i hand för att möta lejonerna på Kartagos amfiteater i början av 200-talet, är gripande exempel på att i urkyrkan tycks varje kristen på ett eller annat sätt ha varit missionär. Senare på 200-talet blir en f.d. slav, Kallixtus, vald till biskop (påve) i den stora anrika romförsamlingen.

Tidig afrikamission ihågkommer bröderna Frumentius och Adesius från Syrien och deras missionsinsats i 300-talets Etiopien, som ledde till att den kung de undervisat, Ezana, blir döpt. Tidig europamission ihågkommer rastlösa irländare på väg att sprida evangeliet ända bort till Ukraina.

För att göra ett hopp till reformationstiden och efteråt, så skapades Jesuitorden av en sårad soldat, Ignatius av Loyola. De första pietistiska missionärerna till Indien i början av 1700-talet, Bartolomeus Ziegenbalg och Heinrich Plütschau var några unga studenter från Wittenberg.

Några av de första herrnhutiska missionärerna från samma århundrade var timmermän och gravgravare – men nu med ett bud om en levande herre!

”Den moderna protestanismens fader“, William Carey, var skomakare. 1900-talets största väckelse, pingströrelsen, bars ofta fram av vanliga manliga och kvinnliga evangelister. Så från första dag till dagens dag – när kyrkan varit levande, så har lekmän varit på fötter. Tack, gode Gud, för dem som gått!

Jag kom med punkt 8 till S:t Clara kyrka 1989 ”den kyrka växer som använder lekmän“. Steg för steg skapades ett mirakel för mina ögon – en växande församling, som så småningom fyllde kyrkan och en diakoni, som berörde hundratals, kanske tusentals ”tilltufsade“ missbrukare, hemlösa, prostituerade m.m.

Mot slutet av min tid där räknade jag till ca. 70 olika projekt, som startats under mina år där, en del mindre, en del större – uppsökande diakoni i och utanför kyrkan, Malmskillnadsgatan och Medborgarplatsen, stor second handbutik, när-TV, lärjungeskola, Alphakurser, hemgrupper, fängelsemission, swahiliförsamling, farsiförsamling, svenska för invandrare, café, bokbord, diakoniexpedition, dagliga bönestunder, ungdomsgård m.m.m.m. Jag blev då påmind om lekmännens, volontärernas, betydelse – nästan på alla positionerna fanns lekmän i ledningen!

Och jag kunde ödmjukt säga, att utan dessa hängivna, fantastiska lekmän skulle S:ta Clara och dess verksamhet fallit ihop nästan som ett korthus!

Lekmännen har något som inte vi präster har - de har fler naturliga kontakter i grannskap och på arbetsplats, på ett sätt lever de närmare folket i vardagen, de behöver aldrig misstänkas för att försöka vara kristna budbärare, eftersom det ändå är deras jobb (!) och – framför allt – de är ju flera än vi präster! Inte då undra på, att undersökningar visar, att ca. 80 % av dem som kommer till personlig kristen tro kommer till tro tack vare just lekmän!

Tänk på vilka som haft betydelse för din egen tro! Sen behövs, tack och lov, vi präster också – som herdar för hjorden, som undervisare och uppmuntrare, som vägvisare och visionärer. Men utan lekmän dör kyrkan. Det visste en, som använde sig av tullmän och fiskare. Samma princip gäller 2015 och svenska kyrkan – „den kyrka växer som använder lekmän“:

Text Carl-Erik Sahlberg
Foto Magnus Aronson

Inte en bal på slottet men väl en natt på klostret

Visst har vi väl alla någon gång önskat att få stänga av telefoner och datorer men man gör det inte. Man kan fråga sig varför? Vardagen tränger sig på och det man vill göra det gör man inte.

Vilken förmån det var att få göra ett studiebesök på klostret Birgittagården strax utanför Falun. Det är inte så ofta om jag inte har tidsbrist men det hade jag inte de här dagarna. I lugnt tempo körde jag den natursköna vägen genom det svenska inlandet.

Det blev inte sämre när man närmade sig den undersköna platsen och stiger in i lugnet. Friden var påtaglig och det kändes som att lindas in i mjuk bomull. De vänliga och hjälpsamma systrarna spred en varm känsla.

Jag tillhör inte den sort som sprätter upp klockan 6 på morgonen utan jobbar gärna till både tre och fyra på nätterna. Här på Birgittagården vaknade jag kvart över sex, av mig själv, utvilad och pigg och jag hade inte lagt mig klockan 9 på kvällen. Lugnet hade spridit sig in i varenda cell.

När jag läser berättelsen om Den heliga Birgitta förstår jag att resultatet av gudsfruktan, ambition och hängivenhet ger sådana resultat. Man vill bli en bättre människa. Birgittas dotter Katarina som blev den första abbedissan i Vadstena kloster hade ärvt sin mors hängivenhet

och arbetade hela sitt liv idogt för att etablera flera kloster inom Birgittaorden.

En senare abbedissa Syster Elisabeth följde i sina föregångares fotspår och spred kloster över stora delar av jorden.

Jag lämnade Birgittagården stärkt både i min tro, kropp och själ.

Birgitta föddes på Finsta gård i Uppland som dotter till lagman Birger Pettersson, en av männen bakom Upplandslagen. Redan som barn fick Birgitta i en vision se den korsfäste Jesus och sedan dess hyste hon en stor kärlek till den lidande

Frälsaren. Birgitta ville viga sitt liv åt Gud i ett kloster men följde sin fars vilja och gifte sig med den förnåma ynglingen Ulf Gudmarsson. Paret bosatte sig på Ulfsta gård i Östergötland. Äktenskapet var lyckligt och de fick åtta barn. Ven om Birgitta var en storgodsfru ömmade hon för de fattiga och lät bygga ett sjukhus på sin gård. Både Birgitta och dottern Katarina deltog aktivt i skötseln av de sjuka. Dessutom fungerade Birgitta under flera år som drottning Blankas hovmästarinna

Åren 1341 – 1342 Gjorde Birgitta och Ulf en pilgrimsresa till Santiago de Compostela i Spanien. Kort efter deras hemkomst dog Ulf.

Birgitta kände sig nu fri att ägna sig åt Gud. Av honom hade hon fått två stora uppgifter – hon skulle grunda en ny klosterorden och hon skulle förmå påven att återvända från Avignon till den heliga staden ROM. År 1349 reste hon till Rom och kort därefter kom dottern Katarina dit för att fira det heliga året 1350. Hon blev sedan kvar i Rom vid sin mors sida. Birgitta fick många uppenbarelser från Gud, dels en uppmaning att försöka rätta till missförhållanden i världen och dels med regler dels med regler för sin orden.

1370 fick Birgitta påvens tillåtelse att grunda ett kloster av sin orden och samma år började man i Vadstena att bygga om den kungsgård som Birgitta hade fått

av kung Magnus till kloster. Samtidigt påbörjades också kyrkobygget. Birgitta hade föreskrivit mycket detaljerat hur allt skulle utföras. Hennes motto var ”av enkel gärning, ödmjuk och stark.”

KATARINA

Birgittas dotter Katarina blev den första abbedissan i Vadstena. Hon for till Rom där hon verkade för sin mors helgonförklaring. År 1378 godkände påven Urban VI reglerna för Den heliga Frälsarens Orden.

Katarina återvände till Vadstena där hon dog den 24 mars 1381. År 1391 blev Birgitta kanoniserad av påven Bonifatius IX. Under Vadstenas klostrets blomstringstid fram till reformationen grundades kloster i Italien, Tyskland, Nederländerna, Polen, Estland, England, Norge, Finland och Danmark.

Trots reformationen lyckades Vadstena koster fungera ända fram till 1595, men då skingrades eller förstördes dess bok- och konstskatter och de sista nunnorna flydde till Polen. Även ute i Europa drabbades Birgittaorden av reformationen och fick sina första martyrer i Frankrike och England.

På 1600-talet föddes en ny gren av Birgittaorden, den spanska, när Marian de Escobar 1637 började grunda kloster i Spanien. Denna gren grundade också kloster i Mexico.

ELISABETH

Maria Elisabeth Hesselblad föddes den 4 juli 1871 i Fåglavik i Västergötland. När hon var ett år flyttade familjen till Falun, där man stannade i 11 år för att sedan flytta tillbaka till Västergötland. Vid 18 års ålder emigrerade Elisabeth till USA för att hjälpa till med familjens försörjning. Hon utbildade sig till sjuksköterska i New York och under denna tid konverterade hon också och upptogs i den katolska kyrkan den 15 augusti 1902

Elisabeth hyste stor beundran för sin landsmaninna den heliga Birgitta och ville återupprätta hennes orden samt återföra den till det hus vid Piazza Farnesen i Rom, där Birgitta en gång hade levat och dött. Elisabeth blev emellertid alvarligt sjuk och läkarna förklarade att hon inte hade långt kvar att leva. Hon fick då brått att resa till Rom, där hon flyttade in hos karmelitnunnorna som nu ägde huset. År 1906 fick Elisabeth påvens tillstånd att bära Birgittaorderns dräkt men bo hos karmelitnunnorna. Samma år avlade hon sina löften hos Birgittanunnorna i England.

Trots sin sjukdom började Elisabeth en serie resor till de existerande Birgittaklostren för att studera orderns liv. Den svenska grenen av Birgittaorden fick officiell kyrklig stadfästelse 1920. Genom den svenska grenen har Birgittaorden anpassat sig till den moderna tidens krav och har möjlighet att försörja sig själv genom att alla dess kloster är försenade med gästhem.

Moder Elisabeth som alltså var mycket klen fortsatte trots detta att resa men nu för att grunda kloster. Det första var Via delle Isola i Rom. Men det som låg moder Elisabeth extra varmt om hjärtat var att återföra Birgittaorden till Sverige och 1923 kunde hon öppna det första klostret i Djursholm. Därefter följde Lugano o Schweiz och Iver Health i England innan Elisabeth 1931 kunde överta Birgittas hus vid Piazza Farnese i Rom. Fyra år senare kom klostret i Vadstena. Hon hann också grunda kloster i Indien och USA, innan hon dog i Rom den 24 april 1957.

Ordena har fortsatt att växa med ytterligare kloster i Indien, dessutom i Falun i Sverige, Italien, Mexico och Finland. Omvälvningarna i Europas öststater under 1989 har gjort att man detta år också fick ett Birgittakloster i Czestochowa i Polen.

Orden fortsätter att växa. Dessutom som idag fortsätter detta arbete lika oförtrutet som moder Elisabeth är den nuvarande generalabbedissan, moder Tekla Famiglietti från Italien.

Även i den moderna svenska grenen följer systrarna Heliga Birgittas exempel genom att på olika sätt vara sin nästa till hjälp i andliga och timliga svårigheter.

Troget tjäna Gud och aldrig frukta de kors och prövningar som kan komma

Text o foto BLM o Klostrets hemida

Konventsrådets ordförande Eje Johansson avtackar Evert Magnusson vid stiftskonventet i Råå

Två veteraner avtackades när Lekmannaförbundet i Lunds stift höll stiftskonvent på Råå. Evert Magnusson, Ängelholm och Åke Johansson, Asarum lämnade konventsrådet. Evert har haft rollen som vice ordförande i många år och även varit ersättare i förbundsrådet. Lite även av ordningsman för konventsrådet genom att hålla ordning på standar och flagga.

Det var Helsingborg-Raus och Kropps lekmanakårer, som arrangerade stiftskonventet i samspel med konventsrådet. Det hölls under temat "Kraft till tjänst är tjänstens lön" och inleddes med morgonbön i Allhelgonakyrkan. Förhandlingarna hölls i de intilliggande församlingslokalerna.

Magnus Wittgren ledde förhandlingarna, som klarades av utan diskussioner. Konventsrådets förslag till ändring av ett par paragrafer i stadgarna gick igenom.

Vårkonvent i Råå Veteraner avtackade vid Lunds stifts

Cecilia Wache, sjukhuspräst i Helsingborg, höll ett inspirerat föredrag om sin roll på sjukhuset i Helsingborg.

Lite av de saker som blivit praxis under årens lopp infördes i stadgarna vad gäller konventsrådets organisation, där mandatperiodernas längd ändrades. Stiftskonventet fick information om rikskonventet 2016, som skall arrangeras i Lunds stift 29-31 juli. Diskussioner pågår mellan stiftsnivån och förbundsrådet om framförallt de ekonomiska förutsättningarna. Höstens inspirationsdag hålls i Malmö och stiftskonventet 2016 arrangeras i Osby.

Eje Johansson avtackade de avgående konventsrådsledamöterna Evert Magnusson och Åke Johansson. En gåva har lämnats till Svenska kyrkans internationella arbete för dras insatser under årens lopp.

Sjukhuspräst Cecilia Wache höll föredrag om sitt arbete på sjukhuset i Helsingborg. Hon gav en mycket intressant inblick i sjukhusprästernas roll. Sändningsmässan hölls i Välluvs kyrka, där komministrarna Cecilia Karlen, Råå och Liv Ekstrand, Kropps gemensamt ledde den högtidliga avslutningen.

Magnus Wittgren medverkade med sång och organist var Olof Tholander.

Flera lekmän deltog i sändningsmässan, där lekmännen Gert Råvik, Helsingborg-Raus och Kurt Mellby, Kropps hjälpte till vid nattvarden.

Text Eje Johansson
Foto Kurt Mellby

Detalj av valfiskens

Det är jag som är valfiskens och jag heter Cesar för jag Havets kejsare. Jag har suttit där uppe i kyrktaket i Täby i över 500 år, men jag kan tala om att jag är mycket äldre. Hur gammal jag är vet jag inte för man glömmar så lätt när man blir gammal. Men jag minns särskilt en händelse som skedde för cirka 2500 år sedan så jag måste vara äldre än så. Jag simmade omkring nere i Medelhavet utanför kusten till det landet Palestina som nu heter Israel och hade det ganska skönt i det ljumma vattnet.

Men så plötsligt kom det en kraftig storm så jag slängdes hit och dit. Plötsligt kom det något nedsjunkande förbi min mun och eftersom jag var hungrig så öppnade jag gapet och svalde det som kom förbi. Då upptäckte jag att det var en människa som jag hade svält.

Han höll sig ganska lugn till att börja med och berättade att han hette Jona och bodde i Palestina och att en dag hade Gud sagt till honom att han skulle bege sig till staden Nineve bort i Assyrien, ett land som nu heter Irak. Där skulle han predika för folket, som hade varit olydiga mot Gud. Jona hade begett sig ner till en hamn som nu heter Jaffa och gått ombord på en båt.

Men istället för att åka österut till Nineve för dit vill han inte och dit kunde man föresten inte fara med båt, så tog han en båt som gick till något som hette Tarshish som låg så långt västerut som man kunde komma.

Det var då som Gud som straff hade sänt en så kraftig storm så att båten började sjunka. Då hade Jona förstått att det var hans olydnad som orsakade stormen så då hade han sagt till sjömännen att kasta honom överbord för han ville ju inte att de skulle drunkna. Då gjorde de som Jona sade och på så sätt hade han hamnat i min mage.

Jona i valfiskens buk

Jag sade nyss att han höll sig ganska lugn men efter tre dagar och tre nätter blev han otålig och bad till Gud om att han skulle bli räddad. Då förlät Gud honom och sade till mig att simma in till stranden så långt som, det gick och spotta ut Jona.

Och det gjorde jag. Det var ganska skönt att bli av med honom för han satt ju inte stilla hela tiden.

Sedan har jag hört att Jona begav sig till Nineve, men det är en annan historia liksom hur jag hamnade här i

taket. Men en sak kan vi lära oss att om man är olydig mot Gud skall man ångra sig och be om förlåtelse och då förlåter Gud oss.

Text Rolf Beck, Täby

Foto Täby förs. o BLM

Täby gamla kyrka

Takmålning av Albertus Pictor i Täby gamla kyrka.

SVENSKA KYRKANS LEKMANNAFÖRBUND

Sommarmöte 2015

på Hjo folkhögskola 31 juli - 2 augusti

Tema: Stå därför fasta!

Medverkande: Carl-Erik Sahlberg, Anna Sophia Bonde, Thommy Hallin, Allan Emrén m fl

Stå fasta i bönen

"När vi började be två timmar per dag började nästan allting i församlingen att växa."

Den dagliga bönen på morgonen och eftermiddagen är ryggraden i allt som sker och har skett i S:ta Clara.

Hur kan vi lära oss att stå fasta i bönen?

Kan man läsa Paulus idag?

1. Paulus och friheten
"Stå fasta och var stadigt rotade i honom..." Ef 3:17ff
Har Paulus något klokt och hållbart svar att ge på frågan om hur vi når verklig frihet?

2. Paulus och glädjen
"Var alltid glada, be ständigt och tacka hela tiden Gud"

1 Thess 5:16

- hur i hela världen ska det gå till?!

Glädjen i syndernas förlåtelse

Vad händer när vi tar emot syndernas förlåtelse?

Hur kan syndernas förlåtelse gestaltas i gudstjänsten?

Gudstro är den enda vetenskapliga världsbilden

Majoriteten av forskare tycker inte alls det är underligt med liv, men det beror på att de aldrig brytt sig om att undersöka möjligheterna

Sannolikheten att livet skulle uppstå utan en skapare är försvinnande liten.

Sommarmöte på Hjo Folkhögskola 31 juli - 2 augusti 2019!

*Stå därför fasta!***Stå fasta i bönen**

Carl-Erik Sahlberg
missionär och
tidigare präst
i S:ta Clara kyrka

Glädjen i syndernas förlåtelse

Thommy Hallin
församlingspräst i
Vedums och Larvs
församlingar.

Kan man läsa Paulus idag?

- Paulus och friheten
- Paulus och glädjen

Anna Sophia Bonde
präst i Svenska
kyrkan och fri
skribent.
Bibellärare på
Helsjöns folkhög-
skola.

Gudstro är den enda vetenskapliga världsbilden

Allan Emrén
Fil.dr. i fysikalisk
kemi. Forskar inom
kärnkemi och
fysikalisk kemi.

Fredag 31 juli

Vi åker till Hjo!

10.00 Incheckning

12.00 Lunch

13.30 Välkommen till Hjo!

14.00 **Stå fasta i bönen**

16.30 Middag

18.00 Överraskningarnas
afton

19.00 **Glädjen i syndernas
förlåtelse**

20.30 Aftonbön

21.00 Kvällsfika

Lördag 1 augusti

07.30 (-08.45) Frukost

09.00 Morgonbön

09.30 **Glädjen i syndernas
förlåtelse (forts)**

10.30 fm kaffe

11.00 **Paulus och friheten**

12.00 Lunch

13.00 **Fritidsaktiviteter**

17.00 Grillafton

19.00 **Paulus och glädjen**

20.30 Aftonbön

21.00 Kvällsfika

Söndag 2 augusti

07.30 (-08.45)

09.00 Morgonbön

09.30 **Gudstro
enda vetenskapliga
världsbilden**

10.30 fm kaffe

12.00 Lunch

13.30 **Sändning**

15.00 Fika & Ut

**16.00 AVSLUTNING
HEMFÄR**

BÖN FÖR SVERIGE

Under nationaldagen samlades många av Guds folk till gemensam bönemanifestation. Det handlade om allkristen bön för vert land. Den enskilda bönen eller den församlings-trogna ster inte i motsats till den offentliga, den allkristna. Herren Jesus Kristus är själv ett exempel på detta eller de första lärjungarna. Gud hör bön! Allt blir möjligt – bed och ni ska fe – men inte alltid som vi vill utan som Gud vill! Bön är att överlämna livet i Guds händer. Ur samlingen “En liten bönbok” hämtades många böner på nationaldagen, böner skrivna av företrädare för varje kyrka t.ex. “Gud vi ber för alla som saknar en plats på jorden som de kan fe kalla sin, alla som tvingas på flykt och söker en skyddad plats där de kan fe bygga nytt hem. Gud ge oss tacksamhet över vad vi har och vad vi fett ta emot. Gör oss öppna och generösa mot varandra. Lär oss se på nytt vert grundläggande beroende av varandra och se oss själva i den andra.” (**KG Hammar**) “Du Guds heliga Ande, som förlöser glädje och skaparkraft och ständigt visar oss på nya, obeprövade och oväntade möjligheter, kom som en vind av kärlek, kom som en väg av medkänsla, kom som en lega av mod och handlingskraft. Stärk oss till ett fördjupat ansvar för frihet, demokrati och rättvisa. O Gud, Skapare, Försonare och Livgivare välsigna Sveriges land.” (**Caroline Krook**). Bön och bönesamlingar sprider sig och griper tag i oss alla. Många är exemplen på att bön och väckelse hör samman och att väckelse griper tag i vem som helst som är öppen för Guds kraft. Det peger en bönerörelse i vert land, en brinnande nöd för landets andliga tillstånd. Den gemensamma bönemanifestationen vill betjäna och stärka allkristet arbete för väckelse, för djup allvarlig kristen folkväckelse i Sverige. Genom Sverigebönen vill vi särskilt stärka samhällets alla bärande omreden, de s.k. sju samhällsspelarna. Guds rikets kraft är till för hela samhället – världen. Guds församling är kallad att vara salt och ljus i denna värld, att inte göra skillnad på vardag och söndag. Alla dagar, var man än är och vad man än gör, tjänar man Jesus. Guds vilja, Guds rike, synliggörs genom församlingen i den helige Andes kraft. Det är radikalt, enkelt och djupt bibliskt. I stället för att dra sig undan gick Jesu lärjungar ut i hela verkligheten och vardagen. Genom bön och arbete genomsyrras samhället och de är församlingen autentisk. Vi lever i världen men inte av världen. (Joh. 17:15-16). Sverigebönen vill verka för att denna medvetenhet stärks hos varje Jesu efterföljare genom ett medvetet bönearbete och ett samhällsengagemang inspirerat av Guds Ande.

Visionen om samhällsspelarna utger fren sju huvudomreden. Under dessa kan självfallet fler underliggande omreden läggas till. De sju samhällsspelarna är tänkta som en utgångspunkt, som ett stöd och vägledning i förbönen.

Politiker och myndigheter

Guds församling

Familjen

Media

Utbildning

Näringsliv och arbetsplatser

Kultur och idrottsvärlden

Nationaldagen gav oss tillfälle att söka landets bästa att gemensamt be om Guds närvaro i allt och om att våra hjärtan ska förbli öppna för Herren.

Paulus förmedlar ett mäktigt löfte i sitt brev till de kristna i Efesos: “Ste fasta och var stadigt rotade i honom, se att ni tillsammans med alla de heliga förmer fatta bredden och längden och höjden och djupet och lära känna Kristi kärlek som är väldigare än all kunskap, tills hela Guds fullhet uppfyller er.” (Ef 3:14-21) Paulus tydliggör att kristna i tro och bön ska vara stadigt rotade i Kristus.

När Jesus undervisade sina lärjungar om bönen lärde han dem att alltid be och inte ge upp. Det gör skillnad att ropa dag och natt till Gud. Jesus verkar mena att varje bön ska vara envis, ivrig, uthellig, ihärdig och brinnande.

Carl-Erik Sahlberg (teol. dr. docent och f.d. domkyrkokommissionär i Stockholms stift) har i sin bok “Predikningar i katedralen” tagit upp Bönen och angett att detta är ett mycket viktigt tema.

Vi kan läsa att Jesus själv firade många böndagar. Han bad ofta och mycket, ja “natten igenom bad han till Gud” (Luk 6:12).

Bland det sista han gjorde som fri man var att be i Getsemane och att där ge en tidlös uppmaning till sina lärjungar: “Vaka, och be, att ni inte utsätts för provning.” (Matt 26:38 ff.) Kristus bad och efterlämnade ett efterföljansvärt exempel.

Som Jesus gjorde, gjorde också hans lärjungar. Innan Anden föll, se var de samlade till bön (Apg 1:12). När det praktiska arbetet hotade bönelivet, se utseg man diakoner, se att apostlarna kunde fe ägna sig “helt åt bön och ordets tjänst.” (Apg 6:1,4)

Paulus egen livsstil formulerar han i orden: “Därför vill jag falla på knä för Fadern.” (Ef 3:14)

Carl-Erik upplyser oss om att växande kyrkor alltid har bett. Han berättar att **John Wesley** visste, att endast bedjande ledare fer bedjande efterföljare. **Francis Asbury**, som kom att leda den metodistiska aktiviteten i Amerika, gjorde som Wesley – han bad tve timmar varje morgon. En frukt av den andliga förnyel-sen inom Herrnhutismen var beslutet er 1727 att ha bönevakor, där alla skulle be en timme för att täcka upp dygnets alla 24 timmar.

Carl-Erik konstaterar att forskare kring församlingstillväxt kommer till en slutsats, som förenklat kan sammanfattas: “där man ber mest, där växer man mest.” Carl-Erik instämmer i den kroatiska teologen **Peter Kuzmic** uppfattning: “Varje analys av församlingstillväxt, som inte kan identifiera bönen som den mest viktiga enskilda orsaken till växt, är misslyckad.”

Vi peminns om negra röster ur den kristna historien om vikten av personlig bön: **Augustinus** (354-430) “Först bedjare – sedan talare.” Martin **Luther** (1483-1546): “Idag har jag se mycket att göra, att jag meste be mycket.” Kinamissionären **Hudson Taylor** (1832-1905) “Man stämmer instrument innan konserten.” **Moder Teresa** (1910-1997): “Om du inte ber, har dina ord ingen kraft och din närvaro ingen kraft.”

Vad har den dagliga bönen gett i ver kyrka?

Carl-Erik pekar pe negra av de bönesvar som den dagliga bönen har resulterat i. Han nämner ett ökat antal deltagare i böne-grupper, ett ökat antal frivilliga i församlingslivet, ateister och agnostiker har kommit till tro, församlingens arbetslag och grupper har börjat känna varandra djupare, mer tid och bättre struktur i gudstjänstlivet och större frimodighet.

Det är viktigt att vi ber och detsamma gäller hur vi ber! Carl-Erik understryker att det att viktigt att man inför bönen har verklig insikt om tve grundläggande fakta.

Det ena är att man har visshet lengt ner i ryggraden dels om att Gud är god och att han finns just i ryggen, dels om att Gud inte är hindret för bönesvaret utan att han är lösningen pe bönebehovet. Det andra är att vi fer vara konkreta i ver böneönskan, fer göra alla vera önskemel kunniga inför Gud – precis som barnen (Fil4:6) Se pe hur Jesus bad: Det han redan har lovat ska vi inte be om utan ge honom tillit, visa trygghet och trofasthet. Kan vi vända oss med Gud i ryggen mot det onda, mot Satan, och be honom lämna de omreden, den människa, den makt som han utövar? Det gjorde Jesus! Han gjorde det mot döden som slagit till mot hans vän Lasaros (Joh 11), mot ett fikonträd och det vissnade (Matt 21:18-22) mot döden som slagit till mot Jairos dotter i Kafarnaum (Mark 5:42) Jesus ger oss en tidlös uppmuntran: “Ni skall tro pe Gud. Sannerligen om negon säger till berget här: Upp och kasta dig i havet! – och inte tvivlar i sitt hjärta utan att det skall ge som han säger, de blir det se. Därför säger jag er: Tro att ni skall fe allt det ni ber om i er bön, de blir det se”. (Mark 11:22-24)

Våra böner, den allkristna bönen såväl som den enskilda vilar på vår tro och uppfattning att Gud hör bön! Vår bön är hörd!

”Gör er inga bekymmer för något utan låt Gud i allt få veta era önskingar genom åkallan och bön med tacksägelse. (Fil 4:6)

Det är trösterika ord. När Herren griper in blir våra bekymmer och frågor förbytta i hopp och svårigheterna i lovsång. Dag för dag får vi erfara att Gud har banat en god och trygg väg för oss, även där allt ser oframkomligt ut. Vi ber Honom om att han ska hjälpa oss i allt, att ständigt göra bruk av denna rätt att söka honom. Han har lovat att inte ens helvetets portar ska bli dem övermäktiga som älskar honom.

Vi ber om frimodighet att med glädje gå den väg som Jesus leder oss på. Vi ber om hjälp att vara tacksamma också när vi befinner oss i svårigheter. Vi ber om att få känna att Jesus aldrig är oss närmare än just då.

Vi tackar innerligt Herren i glädje över att vi fer komma till honom i ver nöd med allt, som ligger oss om hjärtat. Vi tackar Herren nu särskilt för nationaldagens böner, för rop om Guds närvaro i allt i världen och inte minst för att vera böner är hörda !

Anders Nordberg
Förbundsordförande

Riksmöte Mälardalen

PROGRAM

Riksmöte Mälardalen

14 – 15 augusti 2015

Plats: Örebro församlings kursgård *Solliden*
Adress: Långbyn 217, 705 19 Örebro
Vägbeskrivning: Väg 50 norrut från Örebro några mil
Ta vänster mot Långbyn

Program: Fredag 14

- 15.00 Samling, kaffe
- 15.30 Inledning, presentation
- 16 - 18 *Göran Skytte: "Ett nytt liv"*
- 18.00 Middag
- 19.00 Grupparbete
utifrån Görans anförande
- 20.00 Trivsamt samvaro, förfriskningar
- 21.30 Aftonbön

Lördag 15

- 8.00 Frukost
- 8.30 Morgonandakt
- 9.00 *Björn Svärd Pass 1 "Tro"*
- 10.00 *Pass 2 "Engagemang"*
- 11.00 Grupparbete *"Vi kan"*
- 12.00 Lunch
- 13.00 Avslutande diskussion, utvärdering
- 14.30 Andakt, *Björn Svärd*
- 15.00 Kaffe, avslutning

Kostnad för deltagande: 700 kr (inkluderar övernattningskostnad)
Resekostnader tillkommer

Anmälan: till Beryll Grandell, Karlfeldtsgränd 8, 632 27 Eskilstuna
Mail beryll@telia.com telefon 016 51 60 73 **senast den 12 juli**.

S/V

Välkommen!

fört vid sammanträde med
Arbetsutskottet (AU)
måndagen den 27 april 2015
i Oscars församlingslokaler,
Stockholm

Närvarande	
Förbundsordförande	Anders Nordberg
1:e vice ordförande	Anders Boström
2:e vice ordförande	Gerd Holmström
Förbundskassör	Juhani Ahonen
Förbundssekreterare	Marie Nederman
Adjungerad	Kjell Aggefors (p 7-8)

1. Inledning

Inledning

Förbundsordförande Anders Nordberg förklarar mötet öppnat och hälsar alla välkomna. Han inleder mötet med Bo Setterlinds dikt/omskrivning av kärlekens lov i Första Korinthierbrevet 13 kap och med förbön för sammanträdet.

2. Närvaro

Marie Nederman gör upprop och konstaterar att vice förbundssekreterare Sven-Erik Huss har anmält förhinder att närvara.

3. Dagordning

Dagordningen som skickats ut godkänns.

4. Föregående protokoll

Protokoll från föregående AU-möte 1/15 den 23 januari 2015 godkänns och läggs till handlingarna.

5. Ekonomisk rapport

Förbundskassör Juhani Ahonen lämnar resultat- och balansrapportering för 2014. Det ekonomiska resultatet utgörs av ett beräknat underskott på 8 000 kr, vilket är ett bättre resultat än budgeterat. Summan av förbundets tillgångar uppgår till 455 000 kr.

Antalet kårer uppgår till 159 och antalet medlemmar är 5 525, varav 180 är direktanslutna.

Medlemsavgiften knuten till förbundets riksnivå är 70 kr respektive 60 kr (för medlem i samma hushåll som den som betalar 70 kr). För direktanslutna är medlemsavgiften 95 kr respektive 85 kr.

6. Alla tiders bok

Lägesrapport - sålda böcker

Juhani Ahonen informerar om att följande antal böcker har sålts t.o.m. 31 december 2014:

Bok 1: 2 588 stycken, Bok 2: 1 547 stycken och Bok 3: 1 208 stycken. Denna försäljning medför för närvarande ett överskott på 61 391 kr.

7. Nätverk för utveckling, förnyelse och tillväxt

Anders Nordberg berättar att han har skickat ut en fråga till alla nätverksgrupper och bitt dem om att lämna en lägesrapport från respektive grupparbete. Anders delar ut respektive grupps skriftliga rapport och informerar kortfattat om dess innehåll, se bifogade bilagor. Namn på gruppleddare/sammankallande och på deltagare i grupperna framgår nedan under delpunkterna 1-7.

Gruppen som ser över förbundets stadgar och administrativa regler lämnar senare i dag sin rapport genom muntlig information från Kjell Aggefors, se delpunkt 7.1

1. Förbundets stadgar och administrativa regler

Gruppledare/sammankallande: Kjell Aggefors

Deltagare: Gerd Holmström, Marie Nederman, Carl-Axel Axelsson (Anders Åström)

Kjell Aggefors informerar om läget kring arbetet med översyn av förbundets stadgar. En fråga som behandlas i samband med översynen är frågan om vilka roller de olika nivåerna i lekmanaförbundet ska ha. Följande paragrafer i stadgarna ska ses över och justeras; II 4, 5, 7, 8, 9, 12 och 13. En fråga som är angelägen att få svar på är vilka stiftsförbund som har särskilda stadgar på stiftsnivån. Frågan behandlas och besvaras under kommande förbundsråd den 22 maj.

2. Medlemsrekrytering och lokalavdelningstillväxt – Medvetandegörande av förbundet externt

Gruppledare/sammankallande: Lars Lindström

Deltagare: Britt-Louise Madsen, Johan Marklund och Juhani Ahonen

3. Medvetandegörande av förbundet, dess existens, verksamhet och intentioner internt inom kyrkan

Gruppledare/sammankallande: Anders Boström

Deltagare: Beryll Grandell, Britt-Louise Madsen, Birgitta Dérand, Juhani Ahonen, Anders Nordberg och Benny Ohlsson.

4. Svenska kyrkans lekmanaförbunds uppgifter (uppdrag)

Gruppledare/sammankallande: Anders Nordberg

Deltagare: Anders Boström, Birgitta Dérand, Carl-Axel Axelsson och Sven-Erik Huss

5. Prästkyrka eller/och lekmanakyrka (relationer lekmanarörelsen – Svenska kyrkan)

Gruppledare/sammankallande: Anders Boström

Deltagare: Beryll Grandell, Johan Marklund och Anders Nordberg

6. Bönen roll och position i gudstjänstlivet och i lekmanaförbundet

Gruppledare/sammankallande: Anders Åström

Deltagare: Beryll Grandell, Birgitta Ericsson-Löfgren, Marie Nederman och Anders Boström

8. Förbundets hemsida

Under arbetsutskottets möte den 23 januari 2015 beslutade arbetsutskottet: att ge webbmaster Benny Ohlsson i uppdrag att komplettera hemsidan med nedanstående uppgifter så snart som möjligt dock senast till den 25 april 2015.

Om uppdraget hade fullföljts skulle följande finnas på hemsidan den 25 april:

-Tidningen Lekman i Kyrkan, hög prioritet att få publicerad.

-

Namn på deltagare i arbetsutskott och i förbundsråd.

-Protokoll från möten i arbetsutskott, förbundsråd och rikskonvent.

-Stadgar med administrativa regler och delegationsordning.

Arbetsutskottet konstaterar att ovanstående uppgifter saknas på hemsidan nu den 27 april. Trots att Anders Nordberg vid flera tillfällen skrivit till, påmint och uppmuntrat Benny Ohlsson på olika sätt har Benny inte hört av eller till någon del utfört sitt uppdrag enligt ovan. Inte heller har Benny hört av till Marie Nederman som på samma sätt genom e-brev uppmuntrat och efterfrågat beslutad uppdatering av hemsidan. Aktuella uppgifter enligt uppdraget efterfrågas av ett stort antal medlemmar och är särskilt angelägna för förbundet att publicera och därmed medvetandegöra. Arbetsutskottet understryker att det är synnerligen angeläget att hemsidan uppdateras med de upplysningar som arbetsutskottet beslutat att ge webb-master i uppdrag att publicera.

Arbetsutskottet beslutar: att ånyo uppdra åt Benny Ohlsson att omgående uppdatera hemsidan med ovanstående uppgifter. Om hemsidan inte är uppdaterad med dessa uppgifter senast den 15 maj 2015 kommer arbetsutskottet att föreslå förbundsrådet att den 22 maj 2015 fatta beslut om att utse annan ansvarig för löpande uppdatering av förbundets hemsida.- annan webb-master.

9. Inför Rikskonvent 2016

Anders Nordberg informerar

om att han har varit i kontakt med Eje Johansson och bl.a. fått information om att Sundsgårdens offert för arrangerande av Rikskonvent 2016 är det alternativ som är mest intressant att jobba vidare med.

Det är angeläget att så snart som möjligt söka bidrag för finansiering av rikskonvent 2016, anslag från Kyrkostyrelsen, Stiftsstyrelsen, Lekmanaförbundet i Lunds stift och från församlingar i första hand inom Lunds stift m.fl.

Arbetsutskottet beslutar: att ge Juhani Ahonen i uppdrag att närmare undersöka kostnader med olika alternativ i syfte att rikskonventet 2016 ska kunna genomföras vid Sundsgården, utanför Helsingborg.

10. Stiftskonvent våren 2015

Anders Nordberg informerar om att han har deltagit i Lekmannaförbundet i Göteborgs stifts stiftskonvent i Vinberg den 18 april, i Lekmannaförbundet i Växjö stifts stiftskonvent i Bringetofta den 25 april och att han ska delta i Linköpings stifts stiftskonvent i Valdemarsvik den 2 maj.

Av uppgifter i Lekman i Kyrkan nr 1/2015 framgår att stiftskonvent/vårkonvent har genomförts eller kommer att genomföras i samtliga stift med undantag av Karlstads stift.

11. Inspirationssamlingar 2015

Inspirationssamlingar ska arrangeras i Hjo, Örebro och Umeå. Till dessa verksamheter har i förbundets budget avsatts 20 000 kr per arrangemang.

I de fall budgeterade medel inte är tillräckliga för att bestrida kostnaderna för en inspirationssamling ska ett särskilt yrkande om beviljande av ytterligare medel med ett specificerat underlag sändas till förbundsrådet för behandling och beslut. Ett sådant yrkande med specificerat underlag ska ha kommit förbundsrådet till handa skyndsamt och senast före utgången av oktober månad 2015.

Riksmöte Syd arrangerar sommarmöte i Hjo den 31 juli – 2 augusti med tema ”Stå därför fasta!”.

Riksmöte Mälardalen arrangerar inspirationsmöte den 14 - 15 augusti vid Solliden, Örebro församling, där talare är författaren och journalisten Göran Skytte samt prosten em. Björn Svärd.

Vid Riksmöte Norr ska inspirationssamling hållas i Umeå den 2 - 4 oktober i samverkan med Ideellt Forum.

12. Förslag till verksamhetsberättelse för 2014

Förslag till verksamhetsberättelse för förbundsrådet avseende år 2014 är under bearbetning och skrivs gemensamt av Marie Nederman och Anders Nordberg.

13. Lekman i Kyrkan nr 2-2015

I Lekman i Kyrkan 2/15 skriver Gerd Holmström ledaren. Thomas Söderberg skriver biskopshälsningen och Glenn Håkansson skriver betraktelsen. Nekrologer över Olle Olsson och Yngve Lindblom skrivs av Evert Josefsson.

14. Biskopsval och biskopsmottagningar

Anders Nordberg informerar om att han som representant för lekmannaförbundet lämnat biskopsmottagningshälsningar till Johan Thyrberg, Lund, Eva Nordung – Byström, Härnösand och Fredrik Modéus, Växjö

15. Nästa FR och AU

Nästa möte i förbundsrådet är fredagen den 22 maj 2015 i Oscars församlingslokal, Fredrikshovsgatan 8, Stockholm. Nästa möte i AU är på samma ställe och bestäms i första hand till fredagen den 9 oktober och i andra hand till fredagen den 16 oktober.

16. Avslutning

Anders Nordberg tackar ledamöterna för mötet. Därefter avslutar Anders Boström genom att leda arbetsutskottet i bön och i tack-sägelse.

Marie Nederman
Förbundsordförande

Anders Nordberg

Förbundssekreterare

ORDET ÄR FRITT

Ordet ska ju vara fritt och som vi lär vill vi på redaktionen även leva. För att ni läsare ska kunna komma till tals i tidningen har vi fr o m detta numret en sida där ni kan komma med frågor, ha synpunkter på innehåll och presentation m.m.. Lite då och då har jag blivit kontaktad av er med både ris och ros och för att det inte bara ska stanna här på redaktionen vill jag att alla ska få vara med och "debattera" tidningen. Det ska vara konstruktiv kritik. Ris och ros som når redaktionen kommer att redovisas och bemötas på denna sida. Kanske vill ni bara tillägga något med anledning av en artikel.

1. I förra numret kom det fram att man tyckte att bl a Uppsala stift hade fått för mycket utrymme

Svar.

Vi har , i regel, 32 sidor att fylla. När det råder brist på inskickade artiklar blir utmaningen att fylla alla sidor med innehåll. Saknas det material för 2, 3, eller flera sidor uppstår ett tekniskt problem. Tidningen trycks i stora ark som innehåller 4 sidor. Det innebär att man att om man saknar material på en eller två sidor vilket i sin tur får till följd att sidor som har fyllt med artiklar faller bort. Vi får en ganska mager tidning.

Jag valde då att bredda ut informationen om Uppsala stifts vårkonvent.

2.

Så uppfattades det som orättvist att Riksmöte Mälardalen och Riksmöte syd, Hjo-dagarna fick bara en knapp halvsida var jämfört med Riksmöte Norr som fick en helsida.

Svar.

Jag valde att göra på detta sätt därför att ett av Riksmötenas info sida kom in med bara några dagar kvar till tryckning. De två halvsidorna hade krävt mer tid för att omarbetas därför sparade jag tid och gjorde det enkelt för mig med det val jag gjorde eftersom tiden var så knapp.

Det finns två nummer av Lekman i Kyrkan som är extra svårt när det gäller deadline och tryckning. Det är nummer 2, den som kommer ut sista dagarna i juni och nummer 4 som kommer ut dagarna före jul. Vissa år kan även nummer 1 som kommer ut de sista dagarna i mars.

Nummer 15 – 02 måste ut de sista dagarna i juni. Blir jag för sen kommer tidningen ut efter semestrarna i bästa fall i slutet av juli.

Nummer 15 – 03 kan, beroende på när påsken ligger det aktuella året få konsekvenser när påskens texter kommer långt efter påsk.

Nummer 15 – 04 måste ut före jul. Är den tidningen sen kommer den att nå medlemmarna någon gång i januari med påföljd att alla julinspirerade artiklar blir fel.

Så – därför ber jag er att vara flitiga att rapportera vad som händer ute i landet och att inte misströsta när er artikel inte kommer med. Tids nog kanske dyker den upp.

Det jag behöver är:

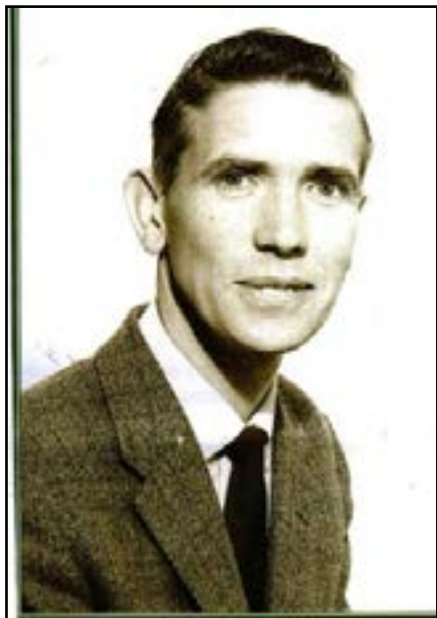
Texter, allra helst vi dator men det går även med maskin- eller handskrivna artiklar. Eftersom min syn inte är vad den har varit besparas jag mycket arbete om jag får det vi dator.

Bilder, helst högupplösta via e-post. Ju fler ni skickar dess då bättre. Är bilderna högupplösta kan jag ofta ta detaljer ur en bild eller plocka bort personer som har råkan blinka eller liknande.

När ni har era sammankomster be någon person ta bilder och sök någon person som kan anteckna och skriva en text och berätta. Bekymra er inte om stavning och grammatik, det rättar datorns stavningsprogram. Det finns många skribenter ute i landet, jag vet, jag har träffat många av er. Nästa gång ni har en samling utse någon som kan göra jobbet eller som kan ge uppdrag till olika personer.

Britt Louise Madsen
Redaktör
Lekman i Kyrkan

FAMILJENYTT

OLLE OLSSON

Vår Olle Olsson i Särö, fick lämna detta jordiska den 6 mars och den 10 april fick vi ta avsked från honom i Släps kyrka, där uppslutningen kring livskamraten Ingrid och familjen var stor.

Han startade en gång Släp-kåren och var fortfarande dess ordförande vid sin bortgång.

I församlingens hemsida ser man hur Olle o Ingrid ända in på innevarande år varit centralpersoner i församlingens kåren. Vännerna i kåren har mycket uppskattat hur Olle o Ingrid öppnade sitt hem för diverse sammankomster.

En Blekingepojke, som blev lärare i Särö och där utförde sin livsgärning i skola och församling.

När Axel Gustavsson i Halmstad lämnade ledningen i stiftet, så gick Olle in som Göteborgs stiftskonvents ledare, och de senaste åren var han aktiv som v. ordf. Ute i landet är han förmodligen mest känd, som basen för vårt Rikskonvent i Kungsbacka.

Evert Josefsson
Viskafors

YNGVE LINDBLOM

Yngve Lindblom, Göteborgs stifts eminente förbundssekreterare har lämnat oss den 12 mars och vi kunde ta avsked av honom i Utby kyrka den 7 april. Det var stor uppslutning kring hustru Ulla och familjen.

Med sina rötter i Bohuslän hade han en fast kristen förankring och var en engagerad medlem i Svenska kyrkan. Det framgår av alla hans uppdrag inom församling och samfällighet.

Kyrkvärdsplatsen i Utby skötte han fram till innevarande år och vid samlingar av olika slag, så var Yngve den som oftast fick sätta sig som ordförande. En verklig förtroendemän, som omgivningen litade på. En person att tradera om.

För lekmanarörelsen i Göteborgs stift har Yngve verkligen betytt mycket - han förde protokollen med precision och han representerade stiftet i förbundsrådet.

Evert Josefsson
Viskafors

En ljus dag i Granloholm trots solens frånvaro

Vid vårkonventet för Svenska kyrkans lekmanaförbund vr vi inbjudna till Granloholms församling. Granloholms kyrka, en moderna kyrka men med rötter långt bak i tiden

Granloholms kyrka invigdes 1993. Tacksägelsedagen den 10 oktober, den fjärde kyrkan i Selångers församling.

Den äldsta kyrkan i församlingen, nu ruinkyrka, är från sent 1100-tal eller tidigt 1200-tal. Huvudkyrkan, som ligger i Kungsnäs, invigdes 1781. Dryga 200 år senare, 1982, invigs församlingens tredje kyrka, belägen i Granlo.

Tacksägelsedagen 1993, drygt 790 år efter att den första kyrkan i församlingen byggdes, tas så Granloholms kyrka i bruk. Invigningen förrättades av Härnösands stift dåvarande biskop, Karl-Johan Tyrberg.

Selångers församling var mån om att kyrkan skulle harmonisera med övrig bebyggelse i Granloholms centrum. Önskemålet var att kyrkans yttre arkitektur skulle understryka enheten och närheten till församlingsborna i Granloholm, men samtidigt skulle kyrkan tillföra Granloholm något nytt och vackert. Kyrkan skulle vara en inbjudan till gemenskap, glädje och gudstjänst.

Korset på kyrkans tak vittnar om den kristna tron. Korset står på en sfär, för att symbolisera att Granloholms kyrka är inlemmad i Kristi kyrka på jorden. Vid invigningen bad biskopen i nattvardsbönen: "Himmelske Fader, gör din kyrka till ett enhetens tecken, så att världen kan tro."

Redan på kyrktorget kan man se att denna psalm har varit vägledande vid utsmyckningen av kyrkan.

Mitt i den torra muren kan besökaren se ”spåren av Mose stav” som omtalas i 2 Mos. 17:1-7.”av strömmarna blommar det torra, de räcker för alla som ber” sjunger vi i andra versen på psalm 236. Vid den torra muren spirar och grönskar levande växter som ett vittne om det livgivande strömmande vattnet. Sprickan i klippan tecknar ett kors, Kristuskorset.

Kyrkfönstren i Granloholms kyrka är inte bara vackra. De har också ett budskap med många djup. Betraktaren inbjuds till meditation. Korfönstren i öster bildar ett kors - kärlekens tecken - seger-tecknet över det onda, över synd och död. Dagsljuset bryts i fönstrens färgskala och återspeglas i kyrkans mycket vackra takkronor. Hela kyrkan fylls av det levande vattnets och evighetens blå färg. Kyrkfönstren i kyrkan är med sina glasmålningar inte bara ovanligt vackra.

I moderna svenska kyrkor är det ovanligt med färgade kyrkfönster. Man måste gå till våra gamla kyrkor för att hitta något liknande.

I denna ljusa atmosfär möttes vi och hade en fantastisk dag. Vi hann med både näring för kropp och själ. Kyrkoherde Bror Holm berättade om pilgrimsresor förr och nu. Ett intressant ämne för oss som bor så nära Trondheim i Norge, Än idag vallfärdar människor till Trondheim och St. Olovs nämns i många sammanhang och man poängterar hans betydelse särskilt i vårt område. Diakonen Lena Ekesryd Sjödin hade bestämt att flytta till Stockholm och i en högtidlig stund stod hon omgiven av alla sina kollegor som tecken på att för sista dagen vara innesluten i derass gemenskap.

Det var mycket rörande och fint och det var många av oss som rördes till tårar.

Vi hade som vanligt en trevlig dag och det var en positiv puls i mötet. Det känns bra med diskussioner som ”hettar” till. Det tyder på ett gott engagemang och att man är mån om att det skall bli så bra som möjligt. Det tyckte jag att vi lyckades bra med och vi fattade bra beslut.

Vi hann också med att uppvakta vår ordförande i konventsrådet i Härnösands stift som hade fyllt jämna år. Eftersom han är man är det inget som hindrar att berätta att han hade fyllt 70 år.

När många goda krafter mobiliserar slår det nästan aldrig fel – Det blir så bra och trevligt. Tack Granloholms församling för en mycket lyckad dag.

Text o foto BLM

FAMILJENYTT

UPPVAKTNING

STINA HOLMSTEN

HEDERSMEDLEM

HÄLSINGTUNA LEKMANNAKÅR

Fredagen den 13 mar beslutade årsmötet att utnämna Stina Holmsten till hedersmedlem.

Stina har varit kyrkan trogen alltsedan hon konfirmerades i Hälsingtuna kyrka 1934. Hon har haft kyrkopolitiska UPPDRAG I SÅVÄL KYRKOFULLMÄKTIGE Som kyrkoråd. Hon har varit en trogen och engagerad kyrkvärd under 15 år.

Under 7 år anställd var hon kyrkvaktmästare/allt i allo därtill odéspruta i Björkbergskyrkan.

I Kyrkobrödernas/Lekmannakårens arbete har Stina deltagit alltsedan hennes man Erik blev medlem i slutet av 50-talet.

Stina var en av de första kvinnliga medlemmarna i Hälsingtuna kyrkobrödrakår när man öppnade för kvinnligt medlemskap. Stina fyller i år 95 år. Att samtala med Stina är som att ösa ur en outsinlig källa av lokal fakta

Margareta Johansson

Ordförande
Hälsingtuna Lekmannakår

Den renoverade Gren & Stråhleorgeln i Ljusdals kyrka

Foto Björn Hasselberg

När man upptäckte skatten, eller kanske skall man säga skrothögen” var det nog inte många som såg potentialen förutom några experter.

Den bortglömda skatten är en kyrkorgel byggd 1765 av dåtidens mest erkända orgelbyggare Gren&Stråle. När kyrkan investerade i en ny orgel 1931 stoppades den gamla orgeln undan och praktiskt taget glömdes bort. Åke Bergendahl, orgelbyggare, har aldrig sett metallpipor i så dåligt skick och visste att han skulle få problem att renovera dem. skulle bli ett stort bekymmer att få ordning på dem.

Det skulle komma att bli ett storslaget musikinstrument där man genom att ha vitt skilda orglarna kan spela en väldigt stor del av orgelrepertoaren i Ljusdals kyrka. Man kan spela den stora Barockrepertoaren med Bach och Bachs söner, man kan spela Mozart och senbarocken med klassicismen och alla de tonsättarna.

Kostar det så smakar det och det blev en total kostnad på sju miljoner kronor då man beslutade att rusta upp den nuvarande orgeln som är en förstklassig romantisk orgel med en helt annan klang.– Det öppnar upp för en otrolig stor musikrepertoar som kan spelas. Om man därtill lägger att kyrkan har en fantastisk akustik så blir det en otroligt attraktiv situation här, säger Jan H Börjesson.

Det bjöds på en oväntad upplevelse. Som vanligt är det alltid roligt att få möta goda vänner och då och då även nya vänner. I det i denna församling fanns så många så många skatter och så mycket historia hade jag ingen aning om. Under skoltiden var historia mitt hatämne nummer ett men nu på äldre dagar är det det som intresserar mig mest. I Ljusdal upptäckte man i kyrktornet vid Ljusdals kyrka lågr en gömd kulturskatt från 1700-talet. Sedan dess har det i över åttio år förts en diskussion om vad man ska göra med den bortglömda skatten. Först nu har man kommit överens om att den skall restaureras. Inget billigt projekt men nu när man ser och framförallt hör resultatet, värt varenda krona.

Vårkonvent Uppsala stiftskonvent

Koret i Ljusdal kyrka

Orglarna fick en nyinviqning som har ljudit ”flera varv runt jorden” bildligt talat. Det här är historisk upplevelse som kommer att följa mig livet ut, säger den nuvarande kantorn Anneli Aspengren Sköld. Den återuppförda orgeln kommer att ge Ljusdal-Ramsjö församling en unik ställning i ”orgelvärlden”.

Jag kan intyga vilka fantastiska orglar det är. T o m för en amatör som jag var det en hänförande stund. Anneli Aspengren Sköld spelade ”Blinka lilla stjärna där” först på den ena orgeln och sedan på den andra. Skillnaden var slående.

Den ena hade en klang så finstämd och romantisk och den andra med mäktiga klanger och en fyllig bas. Det gav rysningar över hela kroppen. Där hade jag gärna suttit ett par timma – om dagen och lyssnat. Alldeles underbart ljuvligt.

Sedan visades vi runt och i sakristian fick vi se ett par ljusstakar som hade hittats bland allt skräp i det gamla klocktornet. Inte heller dem visste man något om men de visade sig vara riktiga dyrbarheter.

Tennljusstakar av mästaren Nils Nilsson Kröger, Stockholm och var tillverkade 1666 – 1675. Man kan inte hjälpa att man undrar vad mer som kan dölja sig i kyrkan skrymslen.

Det var en högtidsstund att få vara med om detta, dessutom i ett sammanhang med godavänner. Dagen avslutades med högmässa

Text BLM

Foto Johan Norberg o BLM

Diakon Ulla Hofverberg och kyrkoherde Bo Johanson leder mässan

SJUNGANDE DALENS KYRKA

Sjungande dalens kyrka

Den 24 april reste jag och min man Juhani, förbundskassör, till Luleå för att fira vårkonvent med Luleå Stifts Lekmannaförbund. I inbjudan stod det att vi skulle samlas i "Sjungande dalens kyrka". Det måste vara den kyrka som har det mest vårlika namnet i landet.

Vädermässigt var väl inte förväntningarna på topp. I Norrland, i april kan man förvänta sig snöstorm och drivis – men inte den här gången.

Visserligen var väl inte temperaturen i topp men vad spelar det för roll när solen skiner.

Dessutom är alltid temperaturen hög när man får möjlighet att möta sina lekmannavänner. Det är inte så ofta som jag reser norrut, jag tycker att jag har det mesta av vintern hemma i Jämtland, men det händer då och då.

FR v 2:e v förb ordf, Representant från Ideellt forum JanOlov Nordström och konv. ordf Johan Marklind

Koret

Vid festliga tillfällen skallflaggan hissas. Fr v. Förb. kassör Juhani Ahonen och konventsrådets. ordf i Härnösands stift Lars Lindström

Vi möttes at många gamla välkända ansikten och vi var alla glada att få ses igen. Vi hade med oss Förbundsbutikens och tillsammans med många hjälpsamma händer packade vi upp vår lilla ”affär” och fick sedan en god koppa kaffe med jättegoda smörgåsar. Det var ingen som knorrade över att jag bad om en smörgås till, matglad som jag är. Positivt var att inte programmet var så

späckat utan det gavs mycket utrymme att umgås och få prata av sig. Vi kunde få tid att prata ihop oss om nästa samling som kommer att bli i oktober då Riksmöte Norr går av stapeln i Umeå den 2 – 4 oktober då det blir en samarbete med Ideellt Forum. Vi slår två flugor i

en smäll och har höstkoknvent för Luleå stift den 3 oktober. Efter välkomstkaffe talade JanOlof Nordström från Ideellt Forum om vår roll i Svenska yrkan. Han talade om viss svårighet att som lekman få möjlighet att vara delaktig och verksam i kyrkans arbete.

Mässa

Många gånger möter man som lekman i kyrkan ett massivt motstånd. På Kyrkomötet talar man om vad det är viktigt att vi har aktiva lekmän i kyrkan men när man så kommer ut i församlingarna så hör man ofta att det inte behövs.

Då försvinner all prestige och man får ödmjukt böja knä och ta emot nådens gåvor. Känslan förvånar mig varje gång över förmånen att få dela den stunden med andra.

Av JanOlovs föredrag kände jag mig mer stärkt i mitt engagemang som frivilligarbetare inom församlingen. Jag ska inte behöva be om lov, ”Kyrkan är min” säger JanOlof. Jag kan kräva att få vara delaktig och aktiv. Hans föredrag var en riktig energiinjektion. Jag kände mig än mer förvissad om att det jag arbetar med är viktigt.

Vad vore alla glada matmammor som arbetar under kyrkans tak. Efter föredraget fick vi en häärlig lunch. Mycket mat och mycket god mat! Tack alla konstnärer som håller till i köket. Den goda maten, det hemlagade brödet, kakorna och bullarna, å så gott.

Konstnärerna i köket fr v Ruth Lundgren, Sylvia Lundgren, k Eivor Andersson och Marianne Johansson.

Förbundsbutiken

Ytterligare måltid fick vi delta i efter lunchen, Herrens heliga nattvard. Under mässan sänker sig stillheten och man känner gemenskapen i Gud ännu mer påtagligt. Det är verkligen en högtidsstund. Då försvinner alla sociala skillnader.

Dagen hade ett slut och vi skildes år – fast inte. Känslan stannar kvar långt efter att man har kommit hem. Vi har något viktigt tillsammans, Vi har en viktig uppgift och det kommer ingen att kunna ta ifrån mig.

Text o foto BLM

Umeå
den 2 - 4 oktober

SVENSKA KYRKANS LEKMANNAFÖRBUND

Umeå
3 oktober

Under helgen den 2 - 4 oktober anordnas Riksmöte Norr och höstkonvent för Svenska kyrkans lekmannaförbund i Luleå stift, detta parallellt med Ideelt Forums dagar i Umeå

Arrangemangen är under planering och kommer att bli en helg fylld med gemenskap, många inspirerande talare, välsignade gudstjänster och goda måltider.

För övenattande har vi bokat upp ett antal rum på Hotell Winn.

P g r a pressläggningstider har vi ännu inte kunnat fastslå det slutgiltiga programmet och kommer att meddela detta senare.

Efter den 15 augusti går det bra att kontakta någon av nedanstående personer för ett detaljerat program och kostnader för mat och logi.

Förbundskassör
Juhani Ahonen
069 - 12 30 30

Vi ser fram emot några fina dagar tillsammans och hoppas på god avslutning som det har varit tidigare år under "Riksmöte Norr".

Johan Marklund
070-870 75 40
0910-567 56

VARMT VÄLKOMNA

Anders Boström
0930-300 75
070-399 22 97

Göteborgs Stiftskonvent i Vinberg

Den 18 april var det c:a 40 deltagarna välkomnades med kaffe i församlingshemmet och därefter firades Mässa i kyrkan. Kårens ordförande Torgny Lagerberg hälsade oss välkomna.

Förbundsordförande Anders Nordberg talade över ämnet: "Vad vill Svenska kyrkans lekmanaförbund? Ansvar, engagemang och rörelse i liturgi, martyri och diakoni!"

Därefter bjöds det på lunch och efter den, så inleddes förhandlingarna. Dessa startade med ljusständning och en tyst minut för systrar och bröder, som avlidit under året i stiftet. Många tänkte nog särskilt på Olle och Yngve, som inte längre fanns med i konventet. Ordföranden läste Atle Burmans: "En aning av evighet"

Till att leda förhandlingarna utsågs Evert

Josefsson med Elsie Sundberg som sekreterare. Verksamhetsberättelse och revisionsberättelsen ledde till att styrelsen fick ansvarsfrihet för det gångna året. En reviderad stadga antogs.

Evert Josefsson omvaldes till ordförande och Meikel Ganebratt, Lindome utsågs till v.ordf. Ann-Christin Björnlund, Västerlanda utsågs till sekreterare och Anja Andersson, Kungsbacka till hennes ersättare, Elsie Sundberg Västerlanda fick förnyat förtroende som kassör med Torsten Atterbom, Särö som ersättare, Övriga ledamöter i styrelsen blev Torgny Lagerberg Falkenberg och Ulla Richardsson Vessigebro.

Revisorer och valberedning fick förnyat förtroende och Evert Josefsson med Elsie Sundberg som ersättare valdes att vara Stiftets representanter i Förbundsrådet.

Kyrkodagen den 3 oktober i Tölö fastställdes med biskop Per, som talare.

Mötet avslutades med bön och välsignelse

Konventet har anledning att varmt tacka Vinbergskåren och Vinbergs församling med kyrkoherde Staffan Orrdal i spetsen för ett mycket väl genomfört stiftskonvent.

Evert Josefsson
Viskafors

Vårkonvent

Köpingsbygdens församlingskår

Påskens vittnen

Köpingsbygdens Församlingskår medverkade aktivt i Köpings kyrkas Gudstjänst söndagen 12 april. Temat var ”Påskens vittnen,” och tillsammans med församlingsbor var vi ett sjuttioal som medverkade. Präst var Birgitta From, kyrkomusiker Lina Adolfsson och vaktmästare Kerstin Edlund Viborg. Vår ordförande Gerd Holmström hälsade välkommen och efter stillheten i klockringningen sjöng vi tillsammans psalm 154, ”Dina händer är fulla av blommor.” Efter inledningsorden av Birgitta From och gemensam lovsång, höll Ingrid Åhlund dagens bön och Marit Lagerberg läste gammaltestamentliga läsningen. Efter sång och episteltext sjöng vi tillsammans psalm 198 ”Likt vårdagssol i morgonglöd” Birgitta From läste Evangelium och predikade tankeväckande, trosvisst och hoppningivande om hur Jesus visade sig för lärjungarna sen han uppstått från de döda. Psalmsång, förlåtelsebön, tackbön och liturgi ledde fram till offertoriespsalm 517, ”Världen som nu föds på nytt”, där en kollekt till stiftets Lekmanaförbund och studieförbundet Sensus togs upp.

Roligt att både unga och gamla samals

Nattvardsmåltiden som förrättades av Birgitta From assisterades av Sigrun Allheim och Marit Lagerberg. Torbjörn Holmström höll tackbön och efter psalm 147, ”Upp min tunga att lovsjunga”, fick vi ta emot Välsignelsen som Birgitta From delgav oss.

Sen fick vi alla gå till vackert dukade bord och dricka gott kyrkkaffe med hembakade bullar, mjuk pepparkaka och småbröd som församlingskårens medlemmar bjöd på. Det var gemytligt och vi trivdes tillsammans i alla åldrar, när vi nu fått ta emot både andlig och lekamlig spis.

Text Barbro Slaug

Nattvardsgång med Köpings församlingsbor.

Häromdagen hittade jag en bok i bokhyllan med en mycket tänkvärd omslagsbild. Man ser några grönskande grässtrån, som växer i en skrevla mellan stora stenblock - en bild av det trotsiga livet, som spirar även där det är kargt och magert. Boken bär titeln: **VÄLJ LIVET!** Varje människa har något att bidra med, om det bästa hos henne bara får komma fram. Den som har en nyfiken och positiv syn på livet kan få uppleva samma tillfredsställelse och glädje som de människor måste ha känt, som fick eld att brinna, en vagn att rulla, en båt att flyta. Att lägga naturen under sig - att råda över tingen - det är människans djupaste drift och glädje. Det är Skaparens mening, som har lagt allt under människans fötter - som vill att vi skall vara Guds goda förvaltare.

VÄLJ LIVET - tänk på att du är människa, skapad till Guds avbild med oändliga möjligheter. Därför finns det en framtid och ett hopp också idag. Vi skall inte lyssna till Hoppets och Glädjens dödgrävare utan välja livet, för "det är bättre att tända ett ljus än att förbanna mörkret".

VÄLJ LIVET - det betyder att kämpa för det goda, det sanna och rätta. Det är just i den kampen, som vi finner oss själva och växer som människor.

I sin bok "*Bröderna Lejonhjärta*", berättar Astrid Lindgren om Jonathan, som skall ge sig av från lugnet och tryggheten och sin bästa vän Skorpan för att kämpa mot ondskan - Tengilsdraken. Deras samtal i Ryttagården slutar med att Jonathan säger, att även om det är farligt så måste han ge sig iväg, för ibland måste man göra det som är farligt, annars är man ingen människa utan bara en lort! Vi ställs också inför sådana val, som gäller hur vi skall kunna bli människor - dvs. sådana som inte sviker det vi tror på och upplever som rätt. Vårt liv består ofta av en rad småval i vardagliga situationer, men tillsammans ger de inriktningen liksom för Jonathan: att bli människor, som inte dagtingar med samvetet. I det här sammanhanget tänker jag på en judisk legend. En rabbi frågade sina lärjungar när man kan säga att dagen har kommit - när natten är förbi - när det är gryning? Lärjungarna grubblade över frågan och kom med olika förslag. T.ex. "natten är förbi, när man kan skilja ett får från en hund, en häst från en åsna osv." Men rabbinen godkände inget av svaren. Till slut gav han själv svaret: "Natten är förbi och dagen har kommit, när du ser in i din medmänniskas ansikte och i honom eller henne igenkänner din broder eller din syster. Då har det blivit ljus i ditt liv."

VÄLJ LIVET - det betyder att älska den människa, som kommer i din väg och behöver din hjälp. När du glömmer dig själv för en annan, räcker en hjälpsam hand, säger ett tröstande ord, då upplever du livets högsta mening. Stig Dagerman skriver i en dikt: "*Jorden kan du inte göra om/stilla din häftiga själ/ Endast en sak kan du göra: en annan människa väl/ Men detta är redan så mycket/att själva stjärnorna ler/En hungrande människa mindre betyder en broder mer.*"

VÄLJ LIVET - det betyder att följa honom, som en gång vandrade omkring här på jorden, gjorde gott, älskade alla och gav sitt liv för oss människor. Tack vare honom - Jesus Kristus - behöver vi inte ge upp hoppet och förtvivla. Han kämpade mot ondskan i alla dess former. Han visade, att den självutgivande kärlekens livsstil har framtiden för sig, inte egoismen, makten, våldet och hatet utan **KÄRLEKEN**. För kärleken kunde inte korsfästas och dödas. Den uppstod på tredje dagen. Därför finns kärleken på jorden idag och vi kallas att leva i den, förmera den - omsätta den också i tider när den slås ner och krossas - också när alla tecken talar emot den. Också om livet böjer av mot misslyckanden, nederlag, kors och död så visar hans uppståndelse att livet segrar.

VÄLJ LIVET - välj kärleken och du får livsmod, framtidshopp, glädje och mening i ditt liv!

Glenn Håkansson
Kyrkoherde Emeritus